

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 10 MAART.

Ongeval in het Zinnelooshuis.

Men schrijft uit Antwerpen, 8 maart :

Wij hebben andermaal een bewijs, dat de zinneloosheid dikwijls aan de beste waakzaamheid ontsnapt. Op het binnenplein van ons zinnelooshuis staan eenige kleine boomen, die zeker geen achterdocht aan het bestuur zouden geven, indien een geval dezen morgen niet is komen bewijzen, dat men nooit op alles kan bedacht zijn, in zake van zinneloosheid.

Een zinneloos, een gewezen pompier, bevond zich dezen morgen ten half 6 op de binnenplaats, krom als eene rat zoo snel in een der boomkens, en onbegrijpelijk slingerde zich van daar op een laag dak, van waar hij met eene ongelooflijke snelheid de hoogere dakgoot bereikte en in die gevaarlijke plaats zijne wandeling begon, gewis van zin eenen uitweg te zoeken en te ontvluchten.

Toen de ongelukkige zag, dat dit niet mogelijk was, zette hij zich in de dakgoot langs het Kasteelplein vóór. Alle mogelijke middelen, om hem naar beneden te doen komen, zijn aangewend. Men presenteerde hem koeken met koffie — de man heeft sedert gisteren niet geëten — doch hij luisterde zoo min naar goede woorden, als naar het aanbod van den koffie. Men heeft zelfs de pompiers, zijne collegas, doen komen, welke hem toeriepen om naar beneden te komen en naar de kazernes terug te gaan. Maar de ongelukkige antwoordde: « Gij komt te laat; gij hadt mij al vroeger moeten komen verlossen! » Toen men eene leer tegen den muur plaatste, om hem langs daar af te halen, maakte hij zich tot de worsteling gereed en beloofde de leer en stootje te zullen geven, hetgeen de kameraden naar beneden zoo doen tuimelen.

In de dakgoten staat natuurlijk water, en de man zat met nate voeten; dit scheen hem te hinderen, want reeds tweemaal had hij zijne zokken of kousen uitgetrokken en deze uitgevrongen. Overigens blijft hij daar rustig zitten, en politie en bestuur weten niet, hoe er in gelukken den man machtig te worden.

Op het Kasteelplein had zich dezen morgen al spoedig eene samscholing gevormd; het volk uit de St-Andriesswijk verdroeg zich rond de plaats om den zinneloos te zien. Men's verplicht geweest een bataillon troepen te doen komen, om het plein te doen ontruimen en af te zetten. De politie-commissaris, de verantwoordelijke niet langer op zich durvende nemen, verwittigde het hoofd der politie, de heer burgemeester, die dan ook reeds vroeg ter plaatse kwam.

Dezen middag zat de zinneloos nog altijd in de hooge dakgoot; men deed alle middelen, om hem met een zacht lijntje naar beneden te krijgen en te beletten, dat hij naar beneden vallen zou. De hetgeen hem zonder twijfel zou vermorzelen. De zinneloos is 36 jaren oud en noemt zich Felix Scheurweg.

Rond half een, is men er in gelukt den zinneloos meester te worden. Zekere Pieter Minne, herbergier in de Boeksteeg, n° 177 hooft zich om den zinneloos te gaan vastgrijpen. Hij was vergezeld door Gerard Brongelmanns, werkmans in het St-Janstraatje, alsmede door eenen derden persoon, dien wij niet kennen.

Minne werd bevonden sterk genoeg te zijn, om de worsteling aan te vangen; men deed hem daarenboven eenen band om het lijf en langs een zoldervenster ging Minne uit, terwijl de knechten van het huis en de twee andere vrijwilligers op den zolder bleven.

Zoohaast de zinneloos Minne gewaard werd, richtte hij zich op en viel hem aan. De twee personen, op dat hooge dak en in die enge goot, grepen elkander vast. 't Was schrikverwekkend om aan te zien: Minne heeft een oogenblik als van het dak gehangen; stevig hield hij den zinneloos vast, die hem op het lijf viel.

Minne riep nu de knechten en zijne kameraden toe, hem binnen te halen, door middel van den band, dien men hem om het lijf had vastgemaakt. Vastgehouden door Minne, naderde de zinneloos insgelijks het dakvenster, en vastgegrepen, werd hij eindelijk met veel moeite binnengehaald.

De zinneloos bood binnen een hevigen tegenstand; hij werd echter in het dwaanghuis gesloten en onmachtig gemaakt. Philip Minne heeft eene groote koelbloedigheid en veel kracht aan den dag gelegd, en ook werd hij door burgemeester en regenten, druk daarover gecompimenteerd.

De vluchteling heeft al de daken van het zinnelooshuis rond g-wandeld, langs den kant der Rochusstraat, gelijk langs dien van het plein. Eindelijk, aangehouden misschien door het volk heeft hij zich in de goot langs den kant van het Plein, neergezet.

In eenige gemeenten van België heerschen in dezen oogenblik de pokken. In eene kleine gemeente der provincie Luik is de ziekte zeer hevig. De verandering van luchtgesteldheid medehelpende, zal de ijver der geneesheeren er zonder twijfel in gelukken de smetziekte, waar zij zich heeft veropenbaard, te beperken; maar het is goed zich te voorzien tegen de mogelijkheid van den inval. Men zal w-doen zijnen toevlucht te nemen tot de vaccinatie en hervaccinatie.

De bezorgdheid der besturen zal niet ontbreken, er zullen natuurlijk maatregelen genomen worden tegen alle gebeurlijkheid; maar de bevolking zelve moet eene waarborg zoeken tegen de mogelijkheid der ziekte, door hare toevlucht te nemen tot een behoedmiddel, waarvan de wetenschap en de ondervinding de weldoende uitlagen hebben vastgesteld, namelijk tot de koepkinenting.

— Men spreekt alweer van nieuwe hoedjes voor de dames, in den stijl van Lodewijk XV. Dit loosel, waarover veel gesproken zal worden, bestaat uit eene zwarte pruik, waarin tevens blonde haarvlechten zijn, die in krullen tot op de schouders vallen en met linten opgebonden worden. Op die pruik staat een kleine driekante hoed. De pruik is iets of wat gepoeterd. Zooals men ziet, hoe langer hoe zotter!

— Men schrijft uit Gent, 7 maart :

Onze stad telt heden onder hare inwoners eene hundertjarige jonge dochter, namelijk juffr. Isabella De Grave, geboren te Gent, den 3 maart 1770, en sinds 98 jaar woonachtig Korte Zilverstraat, 12. Zij is nog in het volkomen bezit harer verstandvermogens, maar heeft bijna gansch het gezicht verloren en verlaat hare kamer niet meer.

— Men schrijft uit Bergen, den 7 maart :

THEATER DIRECTEURS. — Men weet dat de directeur van Doornik de plaat gepoetst heeft met de kas. 't En is de eerste niet, 't en zal de laatste niet zijn. De ongelukkige artisten hebben het volgende bericht laten aanplakken :

BERICHT AAN DE GALEIBOEVEN.

« Wie van die heeren eene aangename en winsgevend bezigheid begeert, worden verwtigd dat de directie van

DEN THEATER VAN DOORNIK

voor het jaar 1870-1871

nog open is :

Onnoedig zich aan te bieden, indien men niet ten minsten

EENE VEROORDEELING

van tien of twintig jaren dwangarbeid ondergaan heeft.

— Men schrijft uit Philippine, 8 maart :

Nog nooit heeft de vorst zoo veel schade aan onze mosselbanken gedaan als in de verledene maand. Met een hevigen noordoosten wind en lage ebbens zijn de mossels, die boven laag water lagen, aan de ijschollen gevozen, met de opkomende tij opgelicht en met den stroom in alle richtingen weggedreven. Verscheidene onzer voornaamste visschers hebben hierdoor duizenden tonnen verloren, en verlies, dat ten minste op 30,000 franken mag geschat worden. Dit zal schaarsheid en groote duurte aan onze handel toebrengen, dewijl op de plaats waar mossels ging koopen, zooals te Paal (Land van Hulst), Toleu en elders, zich hetzelfde geval heeft opgepaan. Het broerzaad dat voor den vorst op de banken der Schelde te vinden was, zal er ook tenemaal mede verdwenen zijn, waardoor menige mosselbank dit jaar onbezaaid zal blijven liggen.

De veertig duizend tonnen mossels, die jaarlijks van hier naar den vreemde verzonden worden, zullen dit jaar eene groote vermindering ondergaan; en voor de gemeente, evenals voor de menigte lieden, die hun bestaan in den mosselhandel vinden, zal dit een gevoelig en onherstelbaar verlies veroorzaken.

— De schoone dagen die wij thans genieten, zijn door het bestuur van den ijzeren weg Mechelen-Terneuzen waargenomen, om het werk, uit hoofde van de vorst gestaakt, onmiddellijk te hervatten. Op geheel de uitgestrektheid der spoorlijn is men ieverig bezig. Te Hambeek werkt men ter plaatse waar de spoorlijn der compagnie zich vervoegt met de lijn van den Staat, in de richting van Mechelen. Te Temsche, langs de Brabantse zijde, is men druk bezig aan 't maken van den brugvloer, die men hoopt klaar te zijn tegelijk met den laatste pijler en de brughoofden, waarvan de paalwerken en grondvesten reeds gemaakt zijn. Met het opbouwen der brughoofden zal men den 10 dezer een aanvang nemen, terzelfder tijde dat men de stelligewerken te midden der Schelde zal plaat-

ten, voor het maken van den laatste brugvloer.

De richting van St-Nikolaas zijn verscheidene ploegen aan het werk. Hier werkt men aan de ophooging van den weg; verder op is men bezig met het plaatsen van billen en rails, terwijl men met de terreinwerken reeds tot over aan de gekasseerde baan van Beveren, omtrent de Raap, is de bedding van den spoorweg geheel afgeteekend en het waterpas gebakend. De metsers volgen de aardwerkers van dicht bij, voor het maken van wachthuizen. Jammer dat men op dit tijdstip zoo moeilijk aan werkvolk kan getaken, om nog met meerder spoed te kunnen voortgaan. Eene andere oorzaak van vertraging is, dat het schip *Albert*, geladen met spoorrails die bestemd waren om geplaatst te worden omtrent de Langstraat en den Grijszakmolen, in de Kempische vaart lek heeft bekomen en onmiddellijk is gezonken. Om de lading te kunnen lossen zal men de vaart moeten afspijnen waarvoor de aanvraag reeds is gedaan.

Op het hollandsch grondgebied is men insgelijks bezig. Reeds zijn de concessionarissen het eens geworden met de meeste eigenaars voor het aankopen der gronden, en mag men zeggen dat de gedwongene onteigeningen er betrekkelijk zeldzaam zullen zijn. Omtrent het gewest Sluiskille werkt men op het punt waar de spoorlijn zich verbindt met die der compagnie *Gent-Terneuzen*, en is men verder, in de richting van België, aan de doorsnede en de aardwerken begonnen.

— Op zekeren dag had Wiertz het portret zijner dienstmeid ten voeten uit geschilderd, en toen de schilderij voltooid was, haar dezelve ten geschenke gegeven. Zij stond er op, rustende met den arm op eene rijf. Dezer dag heeft zij dit portret, welke zij tot nu toe zorgvuldig had bewaard, aan eenen bewonderaar van den schilder, voor 16,000 fr. verkocht.

— De fam welke de engelsche hespen, gezegd van York, atom gemeten, zou onze huishoudsters moeten aanwakkeren om hare hespen te bereiden gelijk men het in Engeland doet.

Ziehier hoe men aldaar te werk gaat :

Men legt de hesp in eenen diepen pot, en men giet er een glas azijn op. Men moet elken dag de hesp keeren. In de drie of vier eerste dagen is het zelfs goed de huid op te wrijven met den pekkel. Naderhand is het genoeg de hesp te bevochtigen door ze te begieten met eenen houten of ijzeren lepel. De aldus bereide hesp moet drie weken in het mengsel blijven. Dan wrijft men ze droog en men steekt ze in zakken van geterd papier en men stelt ze gedurende drie andere weken bloot aan houtsrook, wel zorg dragende van ze niet bloot te stellen aan eene te hevige hitte.

De meeste voorschriften voor het inzouten van het zwijnvleesch behelzen te veel salpeter, iets wat het vleesch niet alleenlijk harder maakt, maar ook moeilijker te verteren. Men zal deze twee nadelen vermijden door 't volgend middel aan te wenden :

Voor eene hesp van 6 kilogram, neemt men 2 kilogram zout, 60 grammen salpeter, 125 grammen grauw zout en 125 grammen ruw zout. Men staapt dit alles tot zeer fijn poeder en men wrijft de hesp goed in. Vervolgens steekt men ze in eenen diepen pot; men giet er een glas azijn over, en men keert ze elken dag, van tijd tot tijd wrijft men de huid met den pekkel. Na verloop van drie weken, omwindt men ze in papier en men laat ze rooken.

Een laatste woord voor de lekkerbekken. Wil men meer smaak geven aan den pekkel der hesp, men voeg er eenige groeneverbe en bij.

— Maurice Bleck kondigt eene statistiek af uit welke blijkt wat een soldaat, in vredestijd kost: in Engeland 14 761 fr.; in Rusland 9.539 fr.; in Frankrijk 6.933 fr.; in Pruisen 5.533 fr.; in Zweden 1.447 fr.; in Zwitserland 643 fr. Wat is de vrede een duur ding!

— Men leest in een briefwisseling uit Brussel :

« Volgens men mij bericht, zou het brusselsch parket op 't spoor zijn van den dader der dubbele moord, nu bijna vijf maanden geleden, in de Brabantstraat gepleegd. Doch hij zou zich buiten bereik gesteld hebben, met zijn verblijf te kiezen in een land, met hetwelc België geen uitleveringsakkoord bezit.

« Men belooft mij over die zaak nadere en bijzondere inlichtingen, welke ik mij haasten zal u mede te deelen.

« Ziehier nog een feit, het welk bewijst dat onze magistratuur tegenwoordig de rechtvaardigheid verstaat. In den loop der maand mei van het voorgaande jaar werd een handelaar der hoofstad het slachtoffer van een schandelijk misbruik van vertrouwen. Er was eene som van 10,000 fr. in 't spel, eene som, welke dienen moest tot het betalen van een in omloop zijnde wissel en welke som onvreemd en tot een ander doel gebruikt werd.

« De handelaar diende eene aanklacht in bij 't parket van Brussel, ten laste van den persoon die het bedriegelijk feit begaan had. Daar die persoon in de provincie Hen-gouw woonachtig was, werd de aanklacht door 't parket van Brussel naar datgene van Bergen overgezonden.

« Eene maand was verlopen en de aanklager hoorde van niets spreken. Hij werd door niet eéne rechter van instructie geroepen, om de mondelinge uitleggingen te geven, welke in zulkdanige omstandigheden telkenmale vereischt worden.

« Verontrust door dit stilzwijgen en die werkeloosheid, welke zijne belangen in gevaar stelden, besloot de handelaar eenen nieuwen brief aan den procureur des Konings te schrijven.

« Eene maand loopt andermaal voorbij. « Vergeten wij niet te vermelden, dat de handelaar bij zijne aanklacht het hoofdbewijs der misdaad gevoegd had, dit is te zeggen den onbepaalden wissel, en door die omstandigheid had hij den vertegenwoordigden titel zijner schuldverdring uit de handen laten gaan.

« Een tweede brief werd ditmaal door den procureur-generaal bij het hof te Brussel geschreven, ongeveer twee maanden en half na dat het beklag overgelegd werd.

« Slechts drie weken na dien tweeden oproep antwoordde men; en wat was het antwoord? Men gaf den handelaar te kennen, dat men geen gevolg aan zijne aanklacht gegeven had, omdat... de bedrager beloofd had te betalen!!! eene belofte, welke hij nooit gehouden heeft.

« Ik bezit al de documenten van de hierboren aangehaalde feten en waarborg de oprechtheid van mijn schrijven, hoe wonderlijk die ook mogen voorkomen. »

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Zaak Prins Pierre Bonaparte.

M. Glanzay, voorzitter van het hooger justitie hof bijgestaan door M. Gonlon, greffier, is verleden maandag overgegaan tot het oordeel van prins Pierre Bonaparte, overeenkomstig art 226 van het wetboek van crimineel onderzoek. De beschuldigde heeft verklaard, dat hij Mrs Emile Leroux en Demange tot verdedigers heeft gekozen.

Gisteren, eerste zondag van den Vasten, heeft de eerwaarde heer Langénieux, hofkapelaan, de eerste meditatie op het bitter lijden van Christus gedaan in de kapel der Tuileries. De Keizerin en de Keizerlijke prins waren daarbij tegenwoordig.

Een zeker aantal personen uit de stad wonen elken zondag de mis en het sermoen bij in de kapel der Tuileries.

Italië.

Rome, 7 maart.

De Oostenrijksche *Folksfreund* bevat een schrijven van dr Vorzak, kam-reher van Z. H. en beambte van het Concilie, waarin hij de mededeeling van het Hongaarsche blad *Magyar Allam* voor logenachtig verklaart, als zoude hij ook verdacht worden van het geheim van het Concilie in correspondentien aan dagbladen verraden te hebben. Volgens den *Folksbote*, is de schrijver der correspondentien aan de *Augsburger Zeitung* dr. Plicher uit München, die van het katholiek geloof is afg-vallen.

« Andere bedragerijen zijn ook ontdekt. God schijnt te willen toezien, tot welke lagheden de wereld in staat is, om Christus Kerk en hare vrijheden te bestrijden. De brief van Mgr van Laval zegt meer dan wij tot nu toe durven bespreken. »

De brief van Mgr Wicart, bisschop van Laval, aangaande Mgr Dupanloup, waarvan onlangs de inhoud medegeleed is, heeft hier eenen zeer onaangename indruk te werg gebracht. De H. Stoel betreurt den overdreven ijver van den bisschop des te meer, omdat het schrijven juist in een oogenblik komt, waarin de opgewektheid welke door de kwestie der onfeilbaarheid in de gemoederen veroorzaakt is, begint te bedaren en alle voorzicht op eene overeenkomst bestaat. Overigens wordt de gezondheidstoestand van Mgr Wicart als eene verontschuldiging geacht voor zijne heftige taal tegen den bisschop van Orleans.

Opmerking verdient de stellige verzekering der *Unita Catholica*, dat het Concilie niet zal worden verdaagd en veel spoediger zal zijn afgevoerd, dan men denkt. Het *meerendeel* van de Vaders zal te Rome blijven, tot dat 't Concilie is afgevoerd.